

เรื่องราวชีวิตของ วิมล กิจบำรุง นักธุรกิจ นักพัฒนาชาวไทย ที่กว่าจะประสบความสำเร็จเช่นในวันนี้ได้นั้น เขาได้ผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากมามาก

หากจะเปรียบชีวิตคนเป็นดั่งละคร...ก็คงไม่ผิดนัก เพราะชีวิตคนเรามีทั้งสุข ทุกข์ ผิดหวัง สมหวัง คเล้าปะปนกันไป เฉกเช่นเดียวกับชีวิตของ [วิมล กิจบำรุง](#) ผู้เขียนหนังสือ "เขาว่าช้อยบ้า" เล่มนี้

ชื่อของ [วิมล กิจบำรุง](#) นั้น คนไทยอาจไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากนัก หรืออาจรู้จักกันเพียงบางกลุ่มเท่านั้น หากแต่ในประเทศลาว โดยเฉพาะ "ลาวใต้" แล้ว เชื่อเหลือเกินว่าน้อยคนนักที่จะไม่รู้จักเขา ผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการก่อตั้งอุทยานบาเจียง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ และติดอันดับต้นๆ ของประเทศลาวก็ว่าได้

เขาว่าช้อยบ้า เล่มนี้ได้บอกเล่าเรื่องราวชีวิตของ [วิมล กิจบำรุง](#) นักธุรกิจ นักพัฒนาชาวไทย ที่กว่าจะประสบความสำเร็จเช่นในวันนี้ได้นั้น เขาได้ผ่านร้อน ผ่านหนาว ผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากมานับไม่ถ้วน แต่กลับไม่เคยย่อท้อต่ออุปสรรค ด้วยความมุ่งมั่น และอุดมการณ์อันแรงกล้าในอันที่จะพัฒนาผืนป่า รกร้าง ไร่ประโยชน์ของประเทศลาว ในเขตจำปาสัก ทำให้เขาผ่านพ้นและมีวันนี้ได้อย่างน่าชื่นชมและนำมาเป็นข้อคิดแบบอย่างในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี

ชีวิตของเขาเริ่มต้นที่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ในครอบครัวของชาวไทยเชื้อสายจีน นับถือศาสนาคริสต์ จากนั้นย้ายไปเรียนต่อโรงเรียนอัสสัมชัญ ระยอง, อัสสัมชัญ ศรีราชา ต่อด้วยโรงเรียนเพาะช่าง เริ่มทำงานด้วยการเป็นครูสอนศิลปะ นายช่างโรงงานทอผ้า นักวาดรูปประกอบหนังสือเด็ก ซึ่งในช่วงนี้ วิมลได้ป่วยหนัก (ปอดทะลุ) ครั้งแรก หลังพักรักษาตัว จึงหันมาทำงานจัดเรียงข่าวหน้าหนึ่งที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ก่อนที่จะผันตัวเองสู่เส้นทางธุรกิจท่องเที่ยวที่เกาะล้าน พัทยา รายแรกๆ

จากนั้นทั้งธุรกิจที่กำลังประสบความสำเร็จร่ำรวย หันหลังให้ความสำเร็จที่มีอยู่โดยการขายกิจการทั้งหมด ตัดสินใจพาลูกไปเรียนหนังสือที่ประเทศเยอรมนี ต้องฝ่ามรสุมการทำร้านอาหารไทยในเยอรมนี โดนหุ้นส่วนชาวเยอรมัน โกงจนหมดตัว จากชีวิตที่สุขสบายกลับกลายเป็นลำบาก มีหนี้สินล้นพ้นตัว กินแต่ปลากระป๋อง ต้มจับฉ่าย มาม่า อยู่อย่างนั้น แต่แล้วเหมือนฟ้าประทานพรให้ เขาได้พลิกฟื้นชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อเขาถูกลอตเตอรี่ รางวัลที่ 1 ของประเทศเยอรมนี เป็นเงิน 500,000 มาร์ค คิดเป็นเงินไทยประมาณ 8,500,000 บาท ทำให้เขาสามารถปลดหนี้ และเดินทางกลับประเทศไทยได้ในเวลาต่อมา

ที่ผ่านมา การกระทำและการตัดสินใจของเขาในแต่ละครั้ง บางคนอาจไม่เห็นด้วย จนกล่าวว่าเขา "บ้า" ซึ่งยังไม่จบเพียงเท่านั้น เมื่อโชคชะตาครั้งใหม่ ที่ถือได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนของชีวิตที่สุด ได้เดินเข้ามาหาเขาอีกครั้ง ในเช้าวันหนึ่งกลางปี 2539 เขาได้รับโทรศัพท์จากท่านสมพร กลิ่นพงษา อธิบดีรองปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งท่านได้บอกว่ามีเพื่อนจากจำปาสักต้องการแนะนำให้รู้จัก

จากนั้น วิมลได้รับการเชิญให้มาลงทุนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่แขวงจำปาสัก ประเทศลาว หลังจากการสำรวจพื้นที่ ทำให้เขาประทับใจธรรมชาติและวัฒนธรรม จึงได้ออกแบบโครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมแก่แก่ของชนเผ่าต่างๆ ไว้โดยออกแบบด้วยตนเองทั้งหมด ประมาณ 2 ปี จึงได้รับสัมปทานจากรัฐบาลลาวให้ก่อสร้างด้วยเนื้อที่ 1,300 ไร่

ด้วยสภาพของพื้นที่สมัยนั้นเป็นป่าเสื่อมโทรม ทางเข้าเป็นเกวียนเล็กๆ คดเคี้ยว บางตอนชันลึก มีหินก้อนโต รถเข้าลำบาก ถ้าฝนตกก็ไม่สามารถเข้าออกได้ บริเวณใกล้เคียงน้ำตกเต็มไปด้วยขยะทับถม ภายในป่าแทบไม่มีสิ่งมีชีวิตที่เคลื่อนไหวให้เห็นเลย เขาจึงต้องใช้แรงงานจากคนงานที่อยู่ในหมู่บ้านปากทางเข้าโครงการเพื่อจัดการทำถนน ปรับพื้นที่ทั่วไปใหม่เกือบทั้งหมด มีการปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้นประมาณ 25,000 ต้น และกำลังสำคัญในการก่อสร้างอีกอย่างก็คือ "ช่าง" ที่นำช่วยชักลากไม้ที่ล้มตายหรือไหลมากับน้ำตามลำห้วย เพื่อเนรมิตน้ำตกผาส่วม และอุทยานแห่งนี้ให้สวยงามและสมบูรณ์ที่สุด

นอกจากนี้ภายในโครงการได้รวบรวมหมู่บ้านโบราณของหลายชนเผ่าที่ยังมีเอกลักษณ์เหลืออยู่ไว้ถึง 13 ชนเผ่า อาทิ เผ่าแงะ เผ่าละแวง เผ่ากะตุ เผ่าอ้อย เผ่าอาร์ก เผ่าเยเหิน ฯลฯ พร้อมด้วยพิพิธภัณฑสถานเผ่าไว้ให้ผู้มาเยือนได้ศึกษากว่า 7 ปี ที่ใช้เวลาในการก่อสร้าง "อุทยานบาเจียงและน้ำตกผาส่วม" แห่งนี้ เขาได้ทุ่มเทแรงกาย แรงใจ สติปัญญา ความรู้ เพื่อพัฒนาผืนป่าให้ก้าวขึ้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมชนเผ่า ที่สมบูรณ์เช่นทุกวันนี้ นั่น เขาต้องแลกกับการสูญเสียการมองเห็น ซึ่งนับได้ว่าเป็นการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตที่ก้าวได้ ภายหลังจากการเปิดอุทยานบาเจียงอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2546 เพียงแค่ 10 วันเท่านั้น ด้วยเหตุเพราะมีเชื้อมาลาเรียในกระแสเลือด หมดสติไป 8 วัน อันเนื่องมาจากการทำงานอยู่ในป่าเป็นเวลานาน จนกระทั่งบัดนี้ดวงตาของเขาก็กังคังมองไม่เห็น หากแต่เขากลับไม่เคยย่อท้อกับโชคชะตาที่กำหนดมาให้พบเจอ

"ทุกวันนี้ การมองไม่เห็น อาจทำให้ผมไม่สะดวก แต่ไม่ได้ทำให้เป็นทุกข์เลย" ซึ่งถือได้ว่าเป็นคำพูดที่เปี่ยมด้วยพลังและไม่เคยหมดหวัง แม้ชีวิตจะผ่านเรื่องยากลำบาก แม้การกระทำจะมีคนว่าเป็นการกระทำที่ "บ้า" หากแต่ทุกสิ่งทีวิมลทำไปแต่ละอย่างนั้น เต็มไปด้วยอุดมการณ์ ความมุ่งมั่น ไม่เคยเบียดเบียนผู้อื่น ตั้งมั่นอยู่ในความซื่อสัตย์สุจริตและความถูกต้อง แม้ในช่วงที่ตกต่ำ สิ่งหนึ่งที่วิมลใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในจิตใจมาโดยตลอด คือ การไม่ยอมแพ้และสิ่งสำคัญคือได้รับกำลังใจที่ดีเยี่ยมจากภรรยา ชาวลาว และลูกชายทั้ง 2 คน ซึ่งส่งผลให้เขาผ่านพ้นช่วงเวลาเหล่านั้นมาได้

เรื่องราวทั้งหมดได้นำมาถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิตออกมาเป็นหนังสือเล่มนี้ ด้วยผู้เขียนหวังว่าบางตอนในเรื่องราวอาจทำให้ผู้อ่านตื่นเต้นเหมือนอ่านนวนิยายที่มีสุขบ้าง ทุกข์บ้าง หวาดเสียวบ้าง และบางตอนของชีวิต อาจเป็นประโยชน์แก่การทำธุรกิจ ในขณะที่บางตอนอาจถูกใจนักท่องเที่ยวผู้ค้นพบธรรมชาติ วิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมเก่าๆ และบางตอนก็ได้ให้ข้อคิดดีๆ กับผู้ที่กำลังหมดหวัง มีทุกข์ ให้มีกำลังใจขึ้นมาได้บ้าง

วันนี้ชื่อของดินแดน "อุทยานบาเจียงและน้ำตกผาส่วม" ของ สปป.ลาว ถือได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงกระฉ่อนไปทั่วโลก ที่นักท่องเที่ยวผู้รักในธรรมชาติต่างถวิลหาที่จะได้มีโอกาสสักครั้ง ที่ได้มาเยือนที่แห่งนี้ ด้วยมนต์เสน่ห์ที่ติดตรึงใจแก่นักท่องเที่ยว จนได้รับการกล่าวขานต่อๆ ไปไม่รู้ลืม

เฉกเช่นเดียวกับชื่อของ [วิมล กิจบำรุง](#) ผู้มีบทบาทสำคัญในการก่อสร้างอุทยานบาเจียงฯ ผู้เป็นความภาคภูมิใจของคนไทย ที่เปี่ยมด้วยอุดมการณ์ และไม่เคยยอมแพ้กับโชคชะตาใดๆ แม้ใครๆ จะมองว่าเขา "บ้า" ก็ตาม....